

Дискриминисана Српска Православна Црква

(Извор: Епархија рашко-призренска и косовско-метохијска)

У другој половини септембра ове 2008. године много се прашине дигло око књиге Соње Бисерко „САМОИЗОЛАЦИЈА – реалност и циљ“, која је, уствари, извештај ткзв. Хелсиншког одбора о ткзв. стању људских права у Србији 2007. године.

Многим оправдано изреченим критикама и анализама тог антисрпског памфлета, као и личности Соње Бисерко, који раскринкавају и изобличавају злонамерност састављача тог „Извештаја“ и у њему тражене чистке (лустрације) интелектуалне, научне и културне елите српског народа, који су прозвани по имену и презимену, а чија имена и дела сведоче и говоре да је још жива душа овога народа и да ће тај народ надживети све своје „усређитеље“ типа Соње Бисерко и њој сличних, придружујемо се и Ми овим, мало необичним протестом.

Иако су састављачи тог Извештаја своју оштрицу напада усмерили према одређеним кључним институцијама српског народа (факултета, СПЦ, војске, полиције), Ми сматрамо да је СПЦ неправедно унижена и омаловажена, јер се у списку часних имена (57 на броју) „неподобних“ професора, књижевника и културних радника, не нађе ни једно име неког од великодостојника СПЦ. Тим именом (да се којом срећом тамо нашло), био би почаствован не само тај појединац, већ и читава СПЦ, која је кроз векове увек била са својим страдалним српским народом и давалу му духовне вође који су са осталим часним људима трасирали пут и постављали оријентире српском народу ка вечним идеалима. Црква то чини и данас, што је познато и њеним непријатељима, те нас, сматрамо, неоправдано заобилазе.